

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Cesta vřídla - Karlovy Vary
Autor: Bc. Karolína Pettíková
Akademický rok 2018/2019 – zimní semestr

Na počátku všeho bylo vřídlo...v ohbí řeky Teplé u vřídla se zrodili Karlovy Vary. Dnes už dávno nejsou jen malebnými lázněmi v údolí Teplé. Jsou posilujícím regionálním centrem tvořeným srostlicí předměstí a osad, v jejímž těžišti se ocitla dřívější periferie lázeňského města. Historické jádro města se proměnilo na monofunkční lázeňskou zónu vlastněnou převážně cizinci a z pohledu místních ztratilo přitažlivost centra města. Vřídlo jako symbol počátku se postupně vytrácí z paměti místa i lidí stejně jako je místními odmítané historické jádro, coby centrum Karlových Varů. Otrubova koncepce nové vřídelní kolonády z roku 1975 byla příliš dominantní a bezohledná. Předpokládala vybourání celé řady domů a vytvoření náměstí nad řekou. Doba ukázala, že to byla slepá cesta. To jsou východiska, která definuje práce Karolíny i kolegů, kteří řeší stejné zadání.

Karolína popisuje v úvodní analytické části jednotlivé urbánní a sociální bariéry v území a návazně ve svém zadání definuje tři roviny přístupu k návrhu nové vřídelní kolonády. Společenskou – významovou – architektonickou. Svým architektonickým návrhem hodlá posílit symbolickou úlohu vřídla, iniciovat sociální intrerakci v rámci redefinice veřejného prostoru i poučit pozorovatele o unikátnosti přírodních a léčivých parametrů vřídla. Propojila důležité témata a svůj projekt přejmenovala adekvátně na „Cestu Vřídla“. Symbolicky cestu vřídla zpět do povědomí lidí i do obrazu města.

Osobně považuji tuto část práce za velmi kvalitně strukturovanou, výjimečně komplexní a srozumitelnou. Karolína oplývá klidnou silou, která se projevuje především pregnančně formulovaným záznamem svých myšlenek. Na své závěry potřebuje klid a čas. Definici zadání věnovala velké úsilí a podařilo se jí připravit text, který je použitelný např. pro návaznou architektonickou soutěž. Je to příklad důsledné syntézy širokého analytického okruhu. Nastavené parametry a cíle byly příslibem kvalitního návrhu.

Klidnou silou na mě promlouvá i samotný návrh. Jasná čitelnost jednotlivých vrstev a měkké hranice mezi nimi vymezují novou nábrežní promenádu, krytou veřejnou kolonádu i částečně uzavřenou vřídelní halu. Vše příjemně podélně prostupné v linii řeky i příčně zakořeněné do tradiční morfologie údolí. Těžká tektonika betonových ráků se vrství v tradičním rytmu a navazuje tak na atmosféru Zítkovy kamenné kolonády, ale překvapivě svojí horizontalitu nezdůrazňuje průběžnou římsou, ale pouze vrstvením ráků. Je vertikálně otevřená, prostorově gradující v místech fontány vřídla. Zásadní je rytmus a opakování, které vytváří prostorový koncept kolonády.

Velmi se mi líbí toto archetypální zjednodušení, ale překvapuje mě, jak v předložených obrazech působí kolonáda až příliš monumentálně a měřítkově neuchopitelná. Chybí mi v ní atmosféra zamýšlené sociální interakce a vlídnosti. Je cítit, že na zkoumání charakteru, výrazu či materiality už příliš času nezbylo. Není to však z důvodu, že by Karolína zahálela. Naopak její enormní úsilí a pracovitost byla vyčerpána při samotném zadání a na návrh se již času nedostalo. Osobně jsem očekával vlídnější výraz, ale je to pouze osobní názor, který otevírá polemiku na téma lázeňská kolonáda a její charakter.

Věřím, že projekt bude významným přínosem do společné diskuse nad rozvojem této klíčové části Karlových Varů.

Návrh hodnotím známkou **B-C**.

Boris Redčenkov
V Praze 03.02. 2019

